

punkt. Jeg veed ikke, hvor meget du har fulgt med Tingenes skæve Gang herhjemme; men saa meget veed du dog vistnok, at vore politiske Forhold er i fuld Opløsning. Vi staar sandsynligvis foran store Begivenheder.“

„Jeg har set det. Jeg fandt danske Aviser baade i London og Berlin. Lidt desorienteret er jeg aabenbart alligevel. Hvad er det f. Eks. for en Pastor Vestrup, som „Femte Juni“ tager sig saa meget af? Det er da ikke —.“

„Jo, det er saamænd din tykke Ven og forhenværende Sjælesørger. Det er selveste „Skidtmads“. Kære, du veed det ikke! Han er Byens nyeste Forlystelse. Det skrækkelige Asen er i Færd med at blive en sand Herrens Profet for Københavnerne.“

„Men jeg forstaar ikke, hvor kan „Femte Juni“ —?“

„Jeg siger dig, vi er for Øjeblikket ude i det vildeste Anarki. Tyrstrup har allieret sig med Præsteskabet, og som Modtræk stiller nu Enslev denne udstødte Syndebuk frem for Folket med en Martyrglorie om Hornene. Forresten er Manden jo virkelig noget af en Oprører. Med en Ignorants Heltemod gaar han løs paa sine tidligere Embedsbrødre og slaar dem Biblen i Synet. Enslev har igen vist sit taktiske Mesterskab. Forresten ventes der et Generalopgør i Rigsdagen i den nærmeste Fremtid. Saa faar vi rimeligvis nye Valg — og et gunstigere Øjeblik til at træde frem paa Skuepladsen kan du ikke faa. Du kommer hjem med friske Erfaringer fra begge Sider af Atlanterhavet, og vi trænger aabenbart først og fremmest til nye Impulser. Tyrstrup og de andre politiske Dilettanter, som vi i Øjeblikket regeres af, har bragt Selvstyret i Miskredit. Enslev kan der ikke regnes med. Han er opslidt. Dersom du vil love mig at tie stille med det, kan jeg betro dig, at han næppe lever Vinteren over. Tyrstrup er og bliver upopulær. Overalt ventes der paa den nye Mand, den virkelige Statsmand, der igen kan bringe den krængede Samfundsskude paa ret Køl.“

Torben Dihmer, der sad tankefuld med Armene paa Bordet og holdt Hænderne omkring sit Glas, sagde efter en lille Pavse: